

כרי זהקק בעונש

הסגירו האחים את

הנאשם השלישי,

וחרזו בהם מהעיסקה

תישעה חודשים חיפשה המישי- טרה אחרי יעקוב מורדוב. הוא היה חשוד ברצח שימעון ("שאל- תי") שאלתיאל (העולם הזה 2258) בחודש יולי שעבר. מייד אחרי הרצח ברת והוכרו עבריין נמלט. עיקבותיו נעלמו.

שני אחיו, יצחק וציון, נאשמו גם הם באותו רצח, ונעצרו. הם



גופת שאלתיאל

עיסקה גרועה מאוד

עומדים לדין בפני בית-הדין בתי-אביב. סניגוריהם, הפרופסור דויד ליבאי ועורכת-הדין נירה לירסקי, ניסו לשנות את האישום מרצח להריגה. לשם כך נשאו ונתנו עם התובעת פנינה דבורין, ולבסוף החליטו הצדדים שאם יוסגר האח האבוב, יעמדו כל השלושה לדין באשמת הריגה.

שלושה תחת שניים. בתחילת החודש שעבר הסגיר עצמו יעקב למישטרה בעזרת עורכת-הדין לירסקי. התובעת היתה מוכנה לבצע את העיסקה, ולהאשים את כל השלושה בהריגה תחת רצח. אלא שאז חל שינוי של הרגע האחרון. אחד האחים החליט כי אינו מוכן להודות אפילו באשמת הריגה, וכי הוא רוצה להילחם עד הסוף.

במצב זה הכריזה התובעת כי העיסקה בטלה. היא צירפה גם כתבי-אישום נגד יעקב, באשמת רצח.

מישפחת מורדוב עשתה את אחד העסקים הרעים ביותר בימים טררי פים אלה. תחת שני נאשמים, עומד דים בפני בית-הדין המישפט שלושה אחים מורדוב - כולם נאשמים ברצח. העונש על עבירה זו, אם יורשעו השלושה, הוא, כידוע, מאסר עולם. אם לא יתרחשו שי- נוים עוספים בתהליך המישפט, תיזכר העיסקה כאחת הגרועות שעשו נאשמים איי-פעם.

# כל הארץ דיברה על „הגונת שנשכה את הילד“

## היא עצמה טוענת: „עשיתי את זה תוך כדי מישחק!“

# הגונת הנושכת



ננט וייצמן  
חוזרת בתשובה

מעון, נזפה באתי חמורות, ואחר פנתה אל האם: „היא ביקשה ממני שאסלה“ מספרת רינה ארו. היא הסבירה לי את מצבה של אתי. לטענתה, היא בחורה שאינה מסר גלת לעשות שום דבר אחר. היא פשוט ביקשה שאתחשב במצבה המיוחד של אתי. אבל למה דווקא בני צריך להיות הקורבן של מצבה המיוחד?

### „כל המדינה מדברת עלי“

אתי וייצמן מגיעה למקום-עבודתה בשעה 12.30. על ראשה מיטפת-ראש כהה, המסתיר רה את שערותיה ומבליטה את פניה היפות.

שלו יכלה לעשות לי דבר כזה, כל המדינה כבר מדברת עלי. זה פשוט עוול, נשכתי אותו בלי כוונה, תוך כדי מישחק. הרמתי אותו ונשכתי אותו בצחוק. הילד



נשוך ארז ואמו  
עצבנית

הזה לא בכה ולא הגיב, אפילו ביקש שארים אותו שוב. זו לא הפעם הראשונה שאימו מתלוננת. היא רעה מטיבעה. אני מבקשת לא לצלם אותי, כי לא עשיתי שום עוול, אם הייתי נושכת אותו בכעס. היה סימן כחול, והוא היה בוכה. על אופייה של אתי מעידה תמר פטאל, אחת הגננות מהגן הסמוך.

לאתי גירסה משלה. לדבריה, אימו של שלומי נוהגת לבוא אל המעון ולאיים בצעקות שתיגרום לסגירת הגן. אתי מספרת שהיא אוהבת את שלומי. היא אוהבת את כל הילדים במעון, אבל אותו ביי מיוחד, כי יש לו תשובות ושאלות שתמיד מפתיעות אותה. מספרת אתי: „שמע ישראל, איך אמא

בשעות הבוקר בגן-הילדים שבבע- לותה, ובין השעות 12.30-15.30 במעון. אתי וייצמן עובדת כמטפלת במעון. את מקום-העבודה הנוכחי קיבלה לאחר שחזרה בתשובה. לאחר שקמה מהומה סביב המיקרה עם שלומי, דרשו הורים רבים להחליפה. הרבנית הגיעה אל ה-

תמר מכירה את אתי וייצמן שנתיים והיא מספרת: „אתי בג גמור. רק עם האמא של של יש תמיד בעיות. היא לא מפסי להתלונן, ומכל זכוב היא עו פיל. אתי היא בחורה חזרת תשובה, אדוקה מאוד וטובה. לפני שהאם ברה את הענ כבר למחרת בבוקר בשעה 10 הגיע שוטר לגן, ששאל על א שלומי סיפר לנו אחר-כך שהשו הוא חבר של אבא שלו. איך ייתכן שלמיקרה פעוט כזה י כל-כך מהר שוטר? הרי יש דבר נוראים הרבה יותר והמישט לא מודרות להגיע.“

גם חברתה לעבודה של א במעון, דינה חמו, ממושב שומן העידה עליה: „אתי בחורה דת מאוד, ואפילו קיצונית בהר מיקרים. כשילד משקר, היא יכולה לסבול את זה. היא מעני ומכניסה אותו למחסן. אבא ילד, את אייל, שהיה נוכח בן שוה קרה, והוא יוכיח לך ש הסיפורים על אתי ועל שלומי אי נכונים.“

אולם אייל בן ה-5 מספר בתנ מות של ילד מה בעצם קרה. „אני לא אוהב את אתי והיא אוהבת אותי“ הוא אומר. „ה תמיד מרביצה בכפיות ומוש באוזניים.“ הילד מבחין לפ בגננת, דינה, ומשתתק. לא שדינה עוזבת את החדר ה ממשיך: „את דינה אני כן אוה היא לא מרביצה, אבל אתי ת מרביצה. במיוחד לי ולשלומי. א ראיתי שאתי נשכה את שלומי נפתח תיק חקירה במישטו יפו, הבודק את התנהגותה ל המטפלת. לגבי התנהגות אין ע כל מסקנות והחלטות, והיא מ שיכה לטפל בילדים רכים. תלונות כמו: „אמא, היום א הרביצה לי בכפות הידיים ו שרף; היום היא משכה לי בשער והכניסה אותי למחסן; היום ה הרביצה לנו בכפיות ומשכה באוזניים.“ עדיין נמשכות. שני טיעונים אנושיים מועל משני צידי המיתרס. האחד ל הרבנית: „התחשבו בה! במק אחר היא לא תסתדר!“ והשני ל ההורים, שאינם יכולים לצפ בחיבורידיים בילדים הסובלי